

דְּמַת־פְּנֵשִׁין בָּהּ שְׁנַיִם מַעִיר, וְשִׁבְעַת מַמְלְכוֹתָא אַמְנַם לֹא יִזְכּוּ
 כּוֹלָם לְהִיכְנַס אֶל הַחֲכֵמָה הַזֹּאת אֶל רֶק שְׁנַיִם מַעִיר וְשִׁבְעַת מַמְלְכוֹתָא. וְלְזִמְנִין
 אֶחָד מַעִיר, וְשְׁנַיִם מַמְשַׁפְּחָה וּלְפַעֲמִים שְׁאִין זְכוֹת בְּדוֹר יִכְנַסוּ אֶל
 הַחֲכֵמָה הַזֹּאת רֶק אֶחָד מַעִיר וְשְׁנַיִם מַמְשַׁפְּחָה. דְּבַהוּן יִתְקַיִים בְּהֵם
 (שְׁמוֹת א) כָּל הַבֵּן הַיְלֹד הַיְאוֹרָה תְּשְׁלִיכּוּהוּ [TD]. וְדָא אוֹרָה
 דְּסַפְרָא דָא, וְכֹלָא עַל סִיבָה דִּילָךְ. וְזֶה הָאוֹר שֶׁל הַסֵּפֶר הַזֶּה
 הַכֹּל הוּא הַסִּיבָה שֶׁלךְ מֵאַחַר שְׂאתָה מֵתְנוּצָץ בְּשְׁמוֹת הַחֲכָמִים.

אור הרשב"י

אף על פי שלא הבין סודותיו, ופוטרו מתענית בכורות בע"פ. וכן העלה הרה"ג ר' מסעוד הכהן בשו"ת פרחי כהונה (חאו"ח סי' יג). ע"ש. וע"ע בשו"ת בית ישראל (סי' קמ). ע"ש. וכל זה בלימוד הוזה"ק. אבל בלימוד גמרא או ששה סדרי משנה, אין להקל בלי פירוש והבנה. יותר מוזאת כתב רבנו בחזון עובדיה פסח הלכות ערב פסח הלכה י' ומיהו לימוד ספר אחד מהוזהר הקדוש אע"פ שאינו מבין בענייני הסודות שבו נחשב לימוד והסיוס שלו פוטרו מתענית בכורים.

[TD] דהיינו שהנשמות הנולדות מהבינה משליכין אותן אל היאור שהוא הסודות התורה הנקראים אור והם מצד היסוד כי מש"כ היאורה הוא נוטריקון אור ה' דהיינו שהוא אור היסוד המאיר במלכות שהיא אות ה' האחרונה שבשם הוי"ה כי ע"י לימוד התורה תחיון את זו הבת שהיא המלכות כי ע"כ יושפע למלכות שפע מהיסוד (רמ"ק).

בוזה"ק ה' דפים בכל יום בשנים לא יבין. וע"ש. וע"ע בספרו מורה באצבע (סי' ב אות מד) שכ', לימוד ס' הוזהר מרומם על כל לימוד, בשנים לא ידע מאי קאמר, ואפי' יטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה. לפי שאף שכל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא מ"מ נתלבשה בכמה סיפורים והקורא נותן דעתו על הפשט הפשוט, אבל ספר הוזהר הסודות עצמם בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מבין מקוצר המשיג ועומק המושג. ע"כ. וכ"כ הנאון ר' חיים פלאני בס' זכירה לחיים ח"ב (דף נג ע"ד) בשם המקובלים, שדוקא בלימוד משנה צריך שיבין פירוש התיבות, אבל בוזה"ק אף על פי שאינו מבין כלל יעלה לרצון לפני ה'. ע"ש. וכ"כ בס' יפה ללב ח"ה בהשמטות ליורה דעה (סי' רמו סק"א). ע"ש. וכ"כ בשו"ת ישכיל עבדי חלק ו' (חיו"ד סי' כח אות ו'). ע"ש. ומעתה בודאי שהמסיים את הוזהר הקדוש שפיר דמי לעשות סעודת סיום

ירבעם גרם לכל הגלות ובזכות משה רבנו עם משיח בן דוד ואליהו הנביא
נזכה לגאולה בב"א

וּמֵאֵן גָּרִים דָּא ועוד אמר רשב"י לרעיא מהימנא מי גרם את כל הגלות הזאת.

עוֹרַב [עוה] ירבעם בן נבט שהשחיר את פניהם של ישראל כעורב, **דְּאֵנְתָּ**

תְּהֵא בְּהוּא זְמָנָא, פִּיּוֹנָה אולם אתה הרעיא מהימנא, תהיה בזמן

הגאולה כמו היונה ששלח נח מהתיבה שהיא עשתה את שליחותה. **דְּשְׁלִיחַ**

אַחְרָא דְאַקְרִי בְּשִׁמְךָ, פְּעוֹרַב דְּאַשְׁתַּלַּח בְּקַדְמֵיתָא,

וְלֹא אֶתְהַדָּר בְּשְׁלִיחוּתָא כי השליח האחר שהוא ירבעם שנקרא בשמך

מאחר שכל ישראל היו לפניו כקליפת השום הוא היה כמו העורב ששלח נח מהתיבה

בהתחלה והוא לא חזר ועשה את שליחותו, **דְּאַשְׁתַּדַּל בְּשִׁקְצִים,**

דְּאַתְמַר בְּהוּן, עֵמִי הָאָרֶץ שְׁקִץ כי ירבעם עסק והתחבר עם עמי הארץ

הנקראים שקצים כי עליהם נאמר 'עמי הארץ שקץ' [עו]. **בְּגִין מְמוֹנָא דְלְהוּן,**

וְלֹא אֶשְׁתַּדַּל בְּשְׁלִיחוּתֵיהָ לְאַהֲדָרָא לְצַדִּיקָיָא

בְּתִיּוֹבְתָא וכל זה היה בגלל הממון שהם נתנו לו ולכן הוא לא השתדל בשליחותו

בכדי להחזיר את ישראל הצדיקים בתשובה שלימה. **כְּאֵלוּ לֹא עָבִיד**

אור הרשב"י

עימו משה רבנו עם משיח בן דוד ואליהו והם
יתקנו הכל (רמ"ק).

[עו] כדאיתא בפסחים דף מט עמוד ב' ולא ישא
בת עמי הארץ, מפני שהן שקץ, ונשותיהן שרץ,
ועל בנותיהן הוא אומר ארור שכב עם כל בהמה.

[עוה] כי הוא היה צריך להיות משיח בן יוסף
והוא לא עשה את שליחותו אלא אדרבה הוא
החטיא את ישראל והוא לא חס על נשמתם
כלל ומשום כך משיח בן יוסף לא יצליח מחמת
העוון הקודם של ירבעם אלא עד שיתחברו

הלימוד היומי

לע"נ ר' אליהו בן רחל ז"ל

שְׁלִיחוֹתָא דְמֵאֲרִיָּהּ, ולכן נחשב לו כאילו הוא לא עשה את שליחותו של קונו

ולכן הוא זה שגרם לכל הגלות הזאת.

קודם הגאולה יסתדרו הספירות חח"ן בג"ה כדת"י

וּבַךְ יִתְקַיֵּים רְזָא דְיוֹנָה, דְּעָאֵל בְּעַמְקֵין דְּתַהוּמֵי יַמָּא,

הַכִּי תִיעוּל אַנְתָּ בְּעַמְיָקוֹ דְּתַהוּמֵי אוֹרֵייתָא אולם כך

הרעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא שהוא נכנס במעמקי תהום הים וכך גם אתה

תכנס בעומק התהומות של סודות התורה, הַדָּא הוּא דְכְתִיב, וזהו מש"כ, (יונה

ב) וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצִּילָה בְּלִבֵּי יָמִים שפירושו שהוא מצולות סודות

התורה. וַיְהוֹן חֲכֻמָּה חֶסֶד נְצַח לְיָמִין. דְּבִגְיַיְיָהּ אָמַר דְּדוּד

וכן קודם הגאולה יהיו החכמה והחסד והנצח שבקו ימין נקשרים כאחד בכדי לפעול חסד,

כי בגללם אמר דוד, (תהלים קיח) יָמִין יְהוָה עוֹשֶׂה חַיִּל יָמִין יְהוָה

רוֹמְמָה יָמִין יְהוָה עוֹשֶׂה חַיִּל שלוש פעמים ימין הם כנגד החח"ן שבקו

הימין של החסד. וַתִּלֵּת מִשְׁמַאלָא יִתְקַשְׁרוּן כְּתָא, דְּאֵינוֹן

בִּינָה גְבוּרָה הוּד וכן השלוש ספירות שבקו השמאל שהם בינה גבורה הוד הם

יתקשרו כאחד בכדי שימתקו הדינים בשורשם. וְג' דְּרַגְיִין דְּאִמְצָעֵיתָא,

כְּתָר תְּפֹאֲרַת יְסוּד, דְּאִתְחִידֵן בִּימִינָא וּשְׁמַאלָא [עז] וכן

אור הרשב"י

ע"י הקו האמצעי שבו אחוז משה רבנו שהוא כולל את משיח בן דוד שבקו ימין ואת משיח בן יוסף שבקו השמאל (רמ"ק).

[עז] ואז כל העשר ספירות יתקשרו ויסכימו למידת החסד וע"כ הם יפעלו חסדים בכדי לעורר את הגאולה, אמנם עיקר הגאולה הוא

הלימוד היומי

לענ"ר אליהו בן רחל ז"ל

השלוש ספירות שבקו האמצעי שהם כתר ת"ת ויסוד שהם אחוזים בימין ובשמאל כאחד

והם גם יתקשרו כאחד.

משה אחוז בשני המשיחים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף

וּבְגִין דְּחָזָא לָךְ נָבִיא מְתַקְשָׁר בְּתִלְתּוֹת דְּרַגְיִין

דְּאַמְצְעִיתָא, פְּתַח עֲלֶיךָ הָאֵי קָרָא וּבְגַלְל שֶׁהִנְבִיא רָאָה

אותך שאתה נקשר בג' הספירות שבקו האמצעי פתח ואמר עליך את הפסוק, (ישעיה נב)

הִנֵּה יִשְׁפִּיל עַבְדֵי יְרוּם וְנִשְׂא וְנִגְבָּה מְאֹד כִּי מֹשֶׁה רַבְּנוּ שְׁהוּא

עבד ה' הוא ירום מצד היסוד וינשא מצד הת"ת ויגבה מאוד מצד הכתר. וּבְגִין

דְּאַנְתָּ תְּהֵא אֶחֱיד בְּתַרְיִין מְשִׁיחִין, אָמַר דְּדוּד עַל ג' וְ

יְמִינֵין דְּמְשִׁיחַ בֶּן דְּדוּד, יְמִין יְהוֹה תִּלְתּוֹת זְמַנִּין וּבְגַלְל שֶׁאֲתָה

אחוז בשני המשיחים שהם משיח בן דוד בימין ומשיח בן יוסף בשמאל לכן אמר דוד על

שלושת הספירות חח"ן שהם בימין שלוש פעמים ימין ה'. לְקַבִּיל ג' שְׁמַאֲלִין,

דְּאַחִיד בְּהֵן מְשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם, אָמַר מְסֻטְרָא דְחָד

שְׁמַאֲלָא, גְּבוּרָה, לֹא אָמוּת וּכְנֻגָּה שְׁלֹשׁ הַסְּפִירוֹת בְּג"ה שֶׁבְּשִׁמְאֵל שֶׁבָּהֶם

אחוז משיח בן יוסף אמר דוד על צד של ספירה אחת שבקו השמאל שהיא הגבורה 'לא

אמות'. כִּי אֶחָיָה [ענח], מְסֻטְרָא דְשְׁמַאֲלָא דְהוּ"ד דְּיִלְךָ,

אור הרשב"י

נפקא בדחילו ורחימו מעומקא דליבא וכו'. ומי

שח"ו מוציא דברי תורה או תפילה מפיו בלא

דחילו ורחימו, שהוא מחשבה זכה וטהורה,

[ענח] והקשה התורת המגיד פשיטא אם לא

אמות יחיה בודאי. ויובן במ"ש הזוהר (תקו"ז

ת"י כה, ב), כל צלותא ומלה דאורייתא דלא

הלימוד היומאי

לענ"ר אליהו בן רחל ז"ל